

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 15. maja 1915.

Treść: (№ 118.—122.) 118. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania normalnotorowej linii kolejki elektrycznej od ulicy Grenzackergasse w X. dzielnicy Wiednia do urzędu akcyzowego Rothneusiedl. — 119. Rozporządzenie, którem uzupełnia się względnie zmienia się rozporządzenia ministerjalne z dnia 9. lutego 1915 i z dnia 15. marca 1915, dotyczące zakazu wywozu i przewozu rozmaitych przedmiotów. — 120. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia dowozu i przewozu rozmaitych przedmiotów z krajów nieprzyjacielskich. — 121. Rozporządzenie o obowiązku zgłoszenia zapasów wełny owczej. — 122. Rozporządzenie, dotyczące czasowego uchylenia cel od tłustych olejów.

118.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. maja 1915,

dotyczące koncesjonowania normalnotorowej linii kolejki elektrycznej od ulicy Grenzackergasse w X. dzielnicy Wiednia do urzędu akcyzowego Rothneusiedl.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami reprezentacji gminnej c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, która wpisana jest do rejestru handlowego pod firmą „Gmina Wiednia, miejskie koleje uliczne“, koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu normalnotorowej linii kolejki elektrycznej od ulicy Grenzackergasse w X. dzielnicy miejskiej do urzędu akcyzowego Rothneusiedl, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi w dalszym ciągu.

§ 1.

Co do koncesjonowanej kolei żelaznej korzysta koncesjonaryuszka z ulg skarbowych, prze-

widzianych w artykułach VI. do XII. względnie XXXII., ustęp 3., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Koncesjonaryuszka ma obowiązek ukończenia budowy wspomnianej na wstępie linii kolejowej najpóźniej w przeciągu jednego roku, tudzież oddania gotowej linii kolejowej na użytek publiczny i utrzymywania jej w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do dnia 24. marca 1989.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma koncesjonaryuszka na żądanie Rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy pupilarnych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucję tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanej linii kolejowej nadaje się koncesjonaryuszce prawo wywłaszczania według postanowień odnośnych przepisów ustawowych.

Takie samo prawo przyzna się koncesyonaryszce także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie Rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ile w celu budowy koncesyonowanej linii kolejowej ma się użyć ulic publicznych lub gruntów c. k. Skarbu nadwornego, które nie pozostają w zarządzie gminy Wiednia, winna koncesyonaryszka postarać się o zezwolenie obowiązanych do utrzymywania tych ulic, względnie tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielenia zezwolenia na ich używanie.

§ 5.

Przy budowie koncesyonowanej kolei i ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do technicznych warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, mają zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby wydano w przyszłości, a wreszcie do wydanych w granicach ustawowego zakresu działania zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych pozatem powołanych władz.

§ 6.

Z wyjątkiem wyraźnego zezwolenia c. k. Rządu nie wolno koncesyonaryszce powierzać ruchu na koncesyonowanej linii kolejowej osobom trzecim na własny lub cudzy rachunek ani prowadzić go samej na rachunek obcy.

C. k. Rządowi wolno będzie uczynić zezwolenie na utrzymywanie koncesyonowanej linii kolejowej w ruchu na inny rachunek aniżeli na rachunek c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia zależnym od warunku, aby skrócono odpowiednio okres koncesyjny, oznaczony odnośnie do tej linii do dnia 24. marca 1989 tudzież termin uwolnienia, ustanowiony odnośnie do podatków i należności stemplowo-kuponowych jakoteż zastrzedz sobie prawo wykupna i prawo przepadku pod warunkami, które będą w takim razie bliżej określone.

§ 7.

Pozatem mają do tej linii zastosowanie §§ 6. do 13. włącznie, tudzież §§ 16. i 17. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 58.

Forster wlr.

119.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 8. maja 1915,

którem uzupełnia się względnie zmienia się rozporządzenia ministeryalne z dnia 9. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 30 i z dnia 15. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 61, dotyczące zakazu wywozu i przewozu rozmaitych przedmiotów.

Na zasadzie artykułu VII. umownej taryfy celnej obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej, ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278, wydaje się względnie ogłasza się w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim następujące zarządzenia:

§ 1.

Zawarte w rozporządzeniach ministeryalnych z dnia 9. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 30 i z dnia 15. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 61, spisy przedmiotów, których wywozu względnie przewozu zakazano, uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

Przy końcu punktu 19. grupy I. należy dodać:

„tudzież korzeni cykoryi. suchych lub suszonych,“

W punkcie 7. grupy II. należy w miejsce słów: „skórek i skór w stanie surowym“ wstawić tekst następujący:

„wszelkich gatunków skór bydlęcych. w stanie surowym, skór końskich i świńskich, w stanie surowym tudzież świeżych skórek cielęcych, owczych, skórek z jagniąt i australskich opossumów,“

W punkcie 40. grupy II. należy skreślić słowa „bibuły... do arkuszach.“

Punkt 46. grupy II. ma opiewać: „futer owczych, jagniąt i australskich opossumów i sporządzonych z nich wyrobów futrzanych“

Punkt 54. grupy II. ma opiewać:

54. żelaza w sztabach, kutego, walcowanego, ciągnionego i takieżże stali: którym nie nadano formy tudzież o poprzecznym przekroju owalnym, sześciobocznym lub osmiobocznym,

Punkt 64. grupy II. należy przy końcu uzupełnić następującem brzmieniem:

„artykułów potrzebnych dla wojska z blachy emaliowanej (manierek, czarek na jedzenie itd.),“

Punkt 67. grupy II. ma opiewać:

67. kos, sierpów (także sierpów zębanych), dząganów (także kilofów) i łopat,

Punkt 114. grupy II. ma opiewać:

114. następujących materiałów lekarskich i towarów lekarskich:*)

amonjaku, antypiryny, aspiryny, atropiny, jakoteż korzeni i liści belladony, wody migdałowej, bromu i jego połączeń, katgutu, chininy, (kwasu solnego i siarczanego), chinosu, jedwabiu chirurgicznego, wodnika chloralu, chloroformu, kokainy i jej soli, kodeiny (kwasu solnego i fosforowego), dioniny, digalów, formaliny, fuksyny, jodu, jodka potasowego, jodka sodowego, jodoformu, jodiny, rtęci jodowej, mentolu, morfiny i jej soli, eteru do usypiania, opium, nalewki opiovej, perhydrolu, olejku miętowego, fenacetyny, pilokarpiny, pyrazolonum phenyldimetylicum i jego artykułów pochodnych (piramidonu itd.), soli rtęciowej, korzenia skupiętki wymiotnej, korzenia lukrecyonowego, korzenia rheum, korzenia kozłkowego, salipiryny i jej preparatów zastępczych, kwasu salicylowego i jego soli, nasieni strofantus i preparatów strofantus, stychminy i jej soli, styrakowcu, sulfonalu, taniny, tanalbiny (Albumin. tannic.), teobromu i jego połączeń z innemi solami, urotropiny (lekarskiej heksametylen-tetraminy), waseliny, weronalu, soli bismutowej, tudzież waty do opatrunków, gazy do opatrunków i innych materiałów opatrunkowych jakiegokolwiek bądź formy.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.

Zenker wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

*) Przedmioty, wydrukowane w dalszym ciągu drukiem rozstrzelonym, nie są zawarte w rozporządzeniach. powołanych w § 1.

120.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 14. maja 1915,

dotyczące ograniczenia dowozu i przewozu rozmaitych przedmiotów z krajów nieprzyjacielskich.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. wżeśnia 1914, Dz. u. p. Nr. 251, zakazuje się w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim dowozu i przewozu następujących towarów poniżej wymienionych numerów taryfowych, zawartych w umownej taryfie celnej obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej, ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278, o ile towary te pochodzą z jednego z państw, pozostających z Austro-Węgrami w stanie wojny lub z kolonii i z obszarów, zostających pod ochroną jednego z tych państw:

Nr. t. 108.	Palone płyny wysokokowe.
" " 109.	Wino (wino winogronowe) w beczkach lub szlaskach.
" " 110.	Wino musujące.
" " 197.	Koronki, także hafty ażurowe (towar wypalany).
" " 210.	Batysty, gazy, linony i inne tkaniny rzadkie.
" " 237. b.	Kobierce wiązane.
" " 237. c.	Kobierce pod nogi innego rodzaju tudzież takie kobierce z pilśni, także drukowane.
" " 247.—260.	Towary z samogo jedwabiu i towary półjedwabne.
" " 261.	Kwiaty sztuczne, gotowe, całe lub w części z materiałów tkackich.
" " 263.	Pióra strojne, przysposobione i roboty z nich.
" " 268.	Kapelusze damskie i dla dziewcząt, wszelkiego rodzaju.
" " 269.	Kapelusze wszelkiego rodzaju, przystrojone.
" " 274.	Suknie, stroje i inne szyte przedmioty z materiałów tkanych.
" " 276. b.	Towary szcztotkarskie, osob. nie wym. z oprawą, z przednich materiałów (z wyjątkiem pendzli).
" " 296./300.	Bibułki na papierosy wszelkiego rodzaju.
" " 341.	Rękawiczki, skórzane.
" " 361. c.	Towary osob. nie wym. z pianki morskiej, lawy, celuloitu itp.

Nr. t. 361. e.	Towary osob. nie wym. z szylkretu, prawdziwe lub naśladowane, także w połączeniu z pospolitymi, przednimi lub innymi najprzedniejszymi materiałami.
" " 380.	Płyty do celów fotograficznych, wrażliwe na światło.
" " 468.	Pióra do pisania i pochwy do piór.
" " 524.	Biżuterje.
" " 631.	Ocya, tłuszcze i olejki, perfumowane.
" " 632.	Wyskokowe esencje aromatyczne.
" " 633.	Perfumy, kosmetyki.
" " 637. b.	Mydło, przednie t. j. perfumowane lub w tabliczkach, kulkach, puszkach, słoikach.

Przy dowozie i przewozie takich towarów winien uprawniony do rozporządzenia wręczyć temu organowi celnemu, który obejmuje nadchodzący towar, oświadczenie pisemne, że towary nie są wytworami państw, prowadzących wojnę z Austro-Węgrami, lub kolonii albo obszarów, zostających pod ochroną takich państw. Prócz tego należy co do prawdziwości tego oświadczenia przedłożyć dowód:

1. przez świadectwo co do miejsca wytworzenia towaru, wystawione przez jedną z władz państwowych kraju, z którego towar pochodzi, a potwierdzone przez właściwy c. i k. konsulat lub wystawione przez ten ostatni albo

2. przez przedłożenie papierów przewozowych, rachunków, kupieckiej wymiany listów itp.

Wystawienie oświadczenia, względnie przedłożenie dowodu co do kraju pochodzenia towarów nie jest potrzebne dla ruchomości osób podróżujących (art. X. l. 1. ustawy, zawierającej taryfę celną z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

Engel wlr.

121.

Rozporządzenie Ministra handlu, Ministra rolnictwa, Ministra spraw wewnętrznych i Ministra obrony krajowej z dnia 14. maja 1915

o obowiązku zgłoszenia zapasów wełny owczej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Każdy, kto posiada zapasy wełny owczej nie-przerobionej lub nie znajdujące się w przerobieniu w własnych lub w obcych ubikacjach lub dla innych je przechowuje, obowiązany jest zgłosić te zapasy u władzy według stanu z dnia 20. maja 1915, tudzież według stanu z dnia 1. i 15. czerwca — zaś począwszy od miesiąca lipca 1915 miesięcznie według stanu z dnia pierwszego każdego miesiąca — a to w ciągu 8 dni, licząc od podanych terminów. Wełnę owczą jedynie praną nie należy uważać za przerobioną i wobec tego podlega ona obowiązkowi zgłoszenia. Kto zapas swój już zgłosił, jest tylko wówczas obowiązany do dalszego zgłoszenia, jeżeli w jego zapasie powstała zmiana.

Wytwórcy i handlarze wełny obowiązani są donieść także przy sposobności pierwszego zgłoszenia, jakie ilości wełny i komu (handlarzom, fabryce) dostarczyli jej z tegorocznych strzyżyn owiec; w następnych zgłoszeniach są oni obowiązani donieść, jakie ilości i komu (handlarzom, fabryce) dostarczyli od chwili zgłoszenia poprzedniego.

Obowiązek zgłoszenia nie odnosi się do tych zapasów, które posiadacz potrzebuje dla własnego gospodarstwa lub dla celów przemysłu domowego; nie odnosi się on również do wełny z owiec zdechłych, wełny garbarskiej, kuśnierskiej i wełny sztucznej tudzież do odpadków wełny.

§ 2.

Zgłoszenia należy dokonać u władzy politycznej pierwszej instancji, w której okręgu znajdują się zapasy.

Do uskutecznienia zgłoszeń należy używać wyłącznie wzorów, znajdujących się u tych władz i u zwierzchności gminnych. Zgłoszenia należy uskuteczniać w dwóch egzemplarzach.

W razie przesyłania pocztą należy nadać je najpóźniej w ostatnim dniu terminu. Jeden egzemplarz zgłoszenia pozostaje u politycznej władzy pierwszej instancji, drugi winna władza ta przesłać natychmiast bezpośrednio Ministerstwu handlu.

§ 3.

Wytwórcy wełny mogą swe zgłoszenia uskuteczniać także ustnie u tej zwierzchności gminnej, w której okręgu znajduje się zapas wełny owczej, mający być zgłoszony. W takim razie zwierzchności gminne mają dokonać wypełnienia wzorów i przesłać te wzory w ciągu przepisane terminu właściwej politycznej władzy pierwszej instancji.

§ 4.

Nad wykonaniem obowiązku zgłoszenia czuwać będzie Ministerstwo handlu, posługując się inspektorami przemysłowymi i innymi odpowiednimi organami. W tym celu można urzędownie zwiedzać ubikacje składowe i inne zakłady tudzież wglądać do ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 5.

Za czynności. sprzeciwiające się przepisom niniejszego rozporządzenia, będą karaty polityczne władze pierwszej instancji grzywnami do 5000 K lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile czynności te nie podpadają pod surowsze postanowienia karne.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Schuster wlr.

Heinold wlr.

Zenker wlr.

122.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 14. maja 1915,

dotyczące czasowego uchylenia^o cel od tłustych olejów.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. września 1914, Dz. u. p. Nr. 251, uchyła się aż do dalszego zarządzenia w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim w ślad za rozporządzeniami z dnia 9. października 1914, Dz. u. p. Nr. 270, z dnia 22. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 16, tudzież z dnia 9. i 22. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 31 i 43, z dnia 16. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 62, tudzież z dnia 19. kwietnia 1915, Dz. u. p. Nr. 103 cła od tłustych olejów XII. klasy taryfowej, objętej umowną taryfą celną obu państw Monarchii austriacko-węgierskiej, którą ogłoszono ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schuster wlr.

Engel wlr.

Zenker wlr.

1881
The following is a list of
the names of the persons who
were present at the meeting
of the Board of Directors
of the [unclear] Company
held on the [unclear] day
of [unclear] 1881.

[The following text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a list of names and possibly titles or positions.]

[The following text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a list of names and possibly titles or positions.]

[The following text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a list of names and possibly titles or positions.]